

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001412 10 Кж
Бања Лука, 12.7.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као председника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог С.Ј., због продуженог кривичног дјела зеленаштва из члана 245. став 1. Кривичног закона Републике Српске и кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. истог закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Д. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 001412 10 К од 24.6.2010. године, у сједници вијећа одржаној 12.7.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.Ј., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 001412 10 К од 24.6.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 001412 10 К од 24.6.2010. године, продужен је притвор према оптуженом С.Ј. након изрицања првостепене пресуде којом је оптужени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 09.3.2011. године, а продужен је из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку – пречишћени текст, (у даљем тексту ЗКП – пречишћени текст).

Против тога рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешног и непотпуног утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се то рјешење преиначи и према оптуженом укине притвор.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овога рјешења из сљедећих разлога:

Неосновано се у жалби браниоца оптуженог истиче да је побијано рјешење донесено уз битну повреду одредаба кривичног поступка, јер да је за

доношење рјешења о продужењу притвора након изрицања пресуде, тужилац је требао ставити приједлог за продужење притвора.

Овај приговор је неоснован, јер из одредаба члана 203. став 1. ЗКП – пречишћени текст, произилази да ће суд кад изрекне пресуду на казну затвора оптуженом одредити притвор, односно продужити, ако постоје разлози из члана 197. став 1. тачка а), в) и г) ЗКП – пречишћени текст. Ова одредба, дакле, не прописује да је за продужење притвора након изрицања пресуде потребан приједлог тужиоца. Из наведених разлога овај приговор браниоца није основан.

Што се тиче приговора, да није било мјеста продужења притвора из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а), ЗКП – пречишћени текст, ни тај приговор није основан. Наиме, оптужени је био у бјекству у току поступка, против њега је расписана Међународна потјерница, по којој је лишен слободе, о чему је побијано рјешење дало ваљане разлоге за продужење притвора, које прихвата и овај суд. Опасност од бјекства произилази не само из чињенице да је оптужени већ и био у бјекству, већ и из других околности које указују да таква опасност и даље постоји. Оне су образложене наводима побијаног рјешења да је оптужени држављанин Р.С., тамо обавља претежан дио послова којима се бави, а има пријављено боравиште у Ј., општина Б., те да се на уредне позиве суда и тужилаштва у току поступка није одазивао, иако је на ту обавезу прописно упозорен приликом првог испитивања пред тужиоцем.

Из свих наведених разлога, првостепени суд је правилно поступио када је побијаним рјешењем продужио притвор према оптуженом након изрицања пресуде, па су приговори жалбе браниоца оптуженог, којима правилност побијаног рјешења доводи у питање, неосновани.

Ваљало је стога жалбу браниоца оптуженог као неосновану одбити на основу члана 336. став 3. ЗКП – пречишћени текст и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић